

OUDEJAARSAVOND

SINTERKLAAS, KERSTMAN OF TOCH NOG STEEDS EEN BEETJE DE GOUDEN ENGEL?

Ik weet nog heel goed, dat in mijn jeugd op 31 december pakjesavond werd gevierd. Dit was dan te danken aan de Gouden Engel.

1935: De Gouden Engel of toch

Het Gouden Engelfeest begon met de intocht van Sinterklaas. De brave man reed op zijn schimmel naar het café van Dirk Butter, 't Vergulde Paard, en werd daar door alle kinderen welkom geheten. Uiteraard was er een presentje namens hem en er werd chocolademelk geschonken. Elk jaar weer een feest voor de jeugd.

Waarom er naast de gebruikelijke sinterklaasliedjes ook liedjes over de Gouden Engel werden gezongen, hadden we toen nog niet door.

Maar niet alleen werd Sinterklaas feestelijk ingehaald in Koedijk, ook mochten we als kleine kinderen thuis ons schoentje of klompje voor de kachel zetten, liefst met een wortel en wat hooi erin voor het paard van Sinterklaas. Trouw zongen we onze sinterklaasliedjes en de volgende ochtend zat er dan meestal een kleinigheidje of wat lekkers in, gekregen van die lieve Sint.

We waren daar natuurlijk heel blij mee, maar het was wel een geschenk van Sinterklaas en niet van de Gouden Engel. Maar ook dat hadden we toen gelukkig nog niet door, het presentje was belangrijker.

In ieder geval hadden we toen nog wel schoorstenen, zodat zwarte Piet gewoon zwart was van het roet. Hierover hoefden wij ons toen nog geen zorgen te maken.

Tussendoor vierden we nog sinterklaasfeest bij mijn oma in Eenigenburg. Natuurlijk ook een fijn feest en dan daarna achter op de Solex van mijn moeder in donker weer terug naar Koedijk. Geweldig!

En toen was er nog die keer, dat we in het café van Dirk Butter de Gouden Engel liederen moesten zingen. Mijn oom Piet Visser (blinde Piet) speelde piano en wij, de schoolkinderen, mochten zingen.

Dit was een opname voor de radio en werd opgenomen door, als ik mij goed herinner, de AVRO.

De Gouden Engel was toch wel iets bijzonders!

Op 31 december was dan het echte feest van de Gouden Engel.

Met andere nichtjes en neefjes, die er nog klein genoeg voor waren, gingen wij in de middag eerst naar Simon Smit en zijn huishoudster. Simon en zijn toen al overleden vrouw Geertje Diepsmeer hadden geen kinderen en waren goede burens en kennissen van onze familie. Op 31 december had de Gouden Engel daar dan ook voor ons een cadeautje gebracht. Heel fijn was dat van de Gouden Engel!

Daarna gingen we naar onze opa en oma Hendrik Visser en Grietje Dubbeld. Over de tafel in de woonkamer, een plaats waar ze bijna nooit zaten, lag een groot wit laken met allemaal hobbels. Zouden daar weer cadeautjes onder liggen? Stiekem kijken mocht niet! En gelukkig, voor ieder kind was er weer wat.

Thuis gekomen steeg de spanning dan ten top. In de kast, een oude bedstede, stond ieder jaar weer een zinken wastel met cadeautjes. Voor mij als klein jongetje was dit steeds weer een verrassing en ik had toen nog niet door dat mijn vader die teil niet toevallig vond, maar hem daar zelf had neergezet.

Maar deze wastel in die oude bedstede, dit was voor mij het gevoel van Gouden Engel.

1959: Sinterklaas of toch

Ik herinner me dit nog als de dag van gisteren. En geloof mij ik heb daarna nog heel veel van dergelijke kinderfeestjes mogen beleven met mijn kinderen en kleinkinderen.

Dan werden we langzamerhand ouder en geloofden niet meer in Sinterklaas, of moet ik hier Gouden Engel zeggen? We gingen in Alkmaar naar school en alle medescholieren kreeg op 5 december hun cadeautjes. Wij moesten wachten tot 31 december. Moest dat nu?

1960: Intocht van ...

Toch hielden we het pakjesfeest op 31 december, zelfs toen we naar Schoorl waren verhuisd. Op 5 december paste dit niet zo en op oudejaarsavond hoorde dit er gewoon bij.

Toen mijn vrouw en ik getrouwd waren, vierden we het sinterklaasfeest op 5 december in Friesland bij mij schoonouders en op 31 december thuis in Schoorl het feest van de Gouden Engel. Maar toen onze kinderen zich meldden, ontstond er weer een nieuw probleem. Andere kinderen uit de buurt vierden Sinterklaas op 5 december en wij konden dus geen Gouden Engel meer op 31 december vieren.

Dat moest, zeker voor mij, toch wel even wennen.

Dan zijn we naar Duitsland verhuisd. Een mooi land en ook een mooi pakjesfeest daar, maar dan met Weihnachten (Kerstmis) en vooral op Heiligabend (de avond voor Kerstmis). Ook weer heel leuk en gezellig, vooral met kleine kinderen. Ach, en alles went, ook Kerstmis.

Weer terug in Nederland wisten we niet meer hoe verder te gaan. De kinderen kenden de Gouden Engel niet, waren Sinterklaas niet meer gewend en kerstcadeautjes waren hier nog niet zo gebruikelijk.

We pasten ons maar weer aan.

Nu zijn we zelf opa en oma en we vieren maar wat.

Maar toch, als het dan straks weer oudejaarsavond is, dan denk ik altijd nog even met weemoed terug aan de tijd van die zinken teil in die oude bedstede

Cor Visser